

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Eva Lorencová, Plzeňští patrioti Ignác a Jaroslav Schieblovi, Plzeň 2017, 41 s. + XXXVIII s. příloh

(ved. práce: PaedDr. Naděžda Morávková, Ph.D., KHI FPE ZČU v Plzni)

Posuzovaná bakalářská práce se věnuje Ignáci a Jaroslavu Schieblovi. Jednalo se bezesporu o významné představitele plzeňských elit 19. a 20. století a práci o nich pokládám za velmi přínosnou. Autorka se na základě převážně primárního archivního a historického výzkumu zaměřila pouze na dvě osobnosti rozvětvené Schieblovy rodiny, což vzhledem k rozsahu a účelu práce pokládám za rozumné. Vychází především ze studia archiválií uložených v Archivu města Plzně (RA Schieblů, Schiebl Jaroslav, Schiebl Ignác) a dále z tzv. archivu Národopisného muzea Plzeňska, kde jsou uloženy především novinové výstřižky a další materiály k životu a dílu obou osobností. Zde je však třeba upozornit na skutečnost, že se nejedná a ani nemůže jednat o Archiv Západočeského muzea v Plzni, jak autorka cituje! Označení specializovaný archiv je vyhrazeno, jak si autorka jistě pamatuje z výuky Úvodu do studia dějepisu, pouze tzv. akreditovaným institucím a Západočeské muzeum v Plzni touto institucí není. V pojetí autorky je tak Archiv Západočeského muzea v Plzni postaven na roveň Archivu města Plzně a to tak v žádném případě není. Správná citace by tedy byla: Západočeské muzeum v Plzni, Národopisné muzeum Plzeňska, rodový archiv.

Práce je logicky rozčleněna na dvě hlavní kapitoly, které jsou strukturovány podle aktivit otce i syna Schieblovi. Zachycují jejich životy a odborné, spolkové, literární a další aktivity. Závěrečná kapitola je věnována významným osobnostem, které byly s rodinou Schieblů spojené a které je např. v Plzni navštěvovaly. Výsledky svého výzkumu shrnula autorka v závěru, po němž následuje obligátní vědecký aparát včetně zajímavých příloh.

Na předložené práci oceňuji především úvodní kapitolu, kde se autorka zevrubně vypořádala především s pramennou základnou svého výzkumu a popsala strukturu práce a cíle a metody, které při svém bádání využila. Naopak jsem lehce rozpačitý ze závěru, v němž autorka prakticky uvedla totéž (viz text od poloviny s. 34 do poloviny s. 35). Jinak souhlasím s tím, že práci bude možno rozšířit mj. i o další generace Schieblů včetně těch dosud žijících (nikoliv „živoucích“, jak autorka na s. 35 uvedla).

Pasáže o životě obou Schieblů přebírá autorka zhusta z dobového tisku, byť mohla využít i dalších archivních pramenů: základní životopisná data bylo možno pramenně doložit např. ve Sbírce matrik západních Čech, informace o významné komorní činnosti I. Schiebla v archivním fondu Obchodní a živnostenská komora Plzeň, další údaje k J. Schieblovi jsou k nalezení v archivním fondu Policejní ředitelství Plzeň (všechny zmíněné archivní soubory se nacházejí ve Státním oblastním archivu v Plzni).

Práce je napsaná čtivě, autorka dobře stylizuje a dopouští se minima pochybení (namátkou na s. 16 v textu a v pozn. 66 „z jeho vysvědčení^{ch}“ či „přehled vysvědčení^{ch}“). Někde autorka uvedla zkomolené podoby jmen, např. na s. 14 je H. Karlist ve skutečnosti profesorem plzeňského gymnázia a Smetanovým spolupracovníkem Hugem Karlíkem. Z dalších pochybení uvádím, že hlavním autorem Dějin Plzně v datech z roku 2004 není Jaroslav Douša, ale Ivan Martinovský, že Douša je naopak autorem citovaného článku o Františku Troppovi (viz s. 23), který ovšem autorka nesprávně připisuje Kristině Kaiserové, jež byla pouze editorkou celého sborníku Nardi aristae.

To jsou však pouze drobnosti, které výsledný efekt celé práce ovlivňují pouze malou měrou. I přes výše uvedené hodnotím předloženou práci jako velmi kvalitní, z regionálního a didaktického hlediska využitelnou a navrhuji její hodnocení známkou **v ý b o r n ě**. Při obhajobě práce doporučuji, aby autorka objasnila pojem „keramické vánočky“ a vysvětlila, o který založený ženský spolek se v roce 1866 jednalo a jaký byl jeho osud.

V Plzni dne 31. 5. 2017

PhDr. Karel Řeháček